

11. VAAZ, İLAHİ LİTÜRJİ'NİN YORUMLANMASI

SELAMET VE BİRLİK (11)

(12.12.2021)

İlahi Litürji'nin "Selâmetle ilgili niyazlar" dizisinin ikinci dilek duasından sonra, üçüncü dilek de, büyük bir konu olan barış meselesine atıfta bulunur.

Bu dilekle Kilise, sevgi dolu bir anne olarak, başkaları için sevgi ve ilgiyle dua etmemizi teşvik eder. Diğer müminler, ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar, hangi milletten olurlarsa olsunlar bizim kardeşlerimizdir. Biz birlikte Mesih'in ailesini oluştururuz. Bu nedenle, sevgiyle hemcinslerimizi kucaklıyoruz ve Rab'den onların çok büyük bir armağan olan selamete nail erişmelerini diliyoruz.

Ayrıca, bu dilekle Rab'den O'nun barışının meyvelerini, "istikrarı", yani yerel Kiliselerin istikrarını ve herkesin O'nun hakikatinde birleşmesinin sevincini de talep ediyoruz.

Dünyada devletler arasında barışçıl ilişkiler olduğunda yerel kiliseler de sakin sulara yürürler. Tanrı'nın esenliği içinde, Kilise'nin teknesi semavi Krallığın sakin limanına doğru ilerliyor. Bu yüzden İlahi Litürjide Mesih'e şöyle yalvarırız: *Ayrıca, ya Rab, cihânın bir ucundan diğerine uzanan ve Mesih'in değerli kanı pahasına sâhip olduğun kutsal, katolik ve resûlî Kilise'yi hatırlaman, onda selâmeti tesis etmen ve bu kutsal evi dünyanın sonuna kadar sağlamlaştırman için sana yalvarıyoruz... Kiliselerin ayrılıklarını durdur, milletlerin kargaşasını yatıştır. Kutsal Ruhun'un gücüyle yanlış öğretilerin isyanlarını tez bastır. Bizi nur oğulları ve gündüz oğulları olarak tevcih ederek hepimizi krallığına kabul eyle. Ya Rab, Allah'ımız, kendi selâmetini ve kendi sevgini bize bağışla, çünkü her şeyi bize sen verdin. (Aziz Vasilios'un İlahi Litürji metni)*

Elbette, Mesih'in Kilisesi, birdir. Fakat yerel olarak tüm kıtalara yayılmıştır. En iyi şekilde idare edilmesi için, Elçilerin zamanlarından beri, bir ruhani lider yani bir Episkopos altında, Yerel Kilise Eyaletlerinde teşekküllüdür. Ekümenik Konsillerin kararları, bir Episkoposluk, Başepiskoposluk, Metropolitlik veya Patrikhanenin nasıl işleyeceğini özel Kurallarla düzenler.

Her Kilise Eyaleti, Episkoposun ikamet ettiği Şehrin veya daha geniş Eyaletin veya Ülkenin unvanını taşır. Bundan dolayı, örn. Kutsal İzmir Episkoposluğu (şehrin adından), Pisidia Episkoposluğu (İl adından), Kutsal Avustralya Başepiskoposluğu (ülkenin adından) olarak adlandırılır. Benzer bir şey, Tanrı'nın Korint'teki topluluğu (1

Kor. 1: 2) veya Galatya Kilisesi'nden (1 Kor. 16: 1) söz edilen Yeni Ahit'te de karşımıza çıkar.

Bunlardan, Evrenin uçlarında bulunan ve Ortodoks doktrinlerine, ahlaki öğretilere, Ekümenik Konsillerin Kararlarına, Kutsal Geleneğe bağlı olan, ve Episkoposları, Elçisel ardılığı (halefiyeti) sürdürmekte ve Ortodoks Kilisesi'nin tüm Bedeni ile birlik içinde olan bireysel Ortodoks Hıristiyan Toplulukları da "kilise" olarak adlandırılır. Kilisenin Kurucusu Mesih'in, tüm yerel ortodoks kiliselerini inançta sağlam ve aziz pederlerinden emanet aldıklarına sabit tutmasını diliyoruz.

Barışın bir başka meyvesi de herkesin Mesih'teki birliğidir. Barışın birleştirici gücü Efesliler'de de Elçi Pavlus tarafından vurgulanır: kardeşler, der "Ruh'un birliğini esenlik bağıyla korumaya gayret edin" (Ef. 4:3). Bu sözleri Altınağızlı Aziz Yuhanna şu şekilde yorumlar:

"Kin ve münakaşa olduğunda, Kutsal Ruh'un birliğinin olması mümkün değildir... Çünkü tıpkı ateşin kuru odun bulduğunda her şeyi ateşe çevirmesi, ıslak odun bulduğunda ise hareket etmemesi veya onunla birleşmemesi gibi, burada da aynı şey söz konusudur. Bu yüzden sevgiyi soğutan hiçbir şey birliği güçlendiremez, oysa onu ısıtan her şey bunu büyük ölçüde yapabilir... Ve burada - diye devam ediyor Altınağızlı Aziz Yuhanna- Elçi Pavlus, inananların birbirleriyle bağlanmalarını istiyor. Sadece barışmak, sadece sevmek değil, aynı zamanda bir olmak, tek bir ruh olmak" (PG 62:72-3). Karışıklık ve gürültü bir insanı bölüp parçalar, barış ise birçok insanı birleştirir. Barış bizi hem birbirimizle hem de Tanrı ile birleştirir.

İnsan ruhunun derin arzusu, Rab'bin ailelerimize, yakın ve uzak kardeşlerimize, aramızdaki birliği, O'nunla bölünmez birliğimizi vermesidir ki, Rabbimizin sevgisinden asla ayrılmayalım. Bu barış bağıyla müminler birbirleriyle ve Tanrı ile bağlantı kurmaya çalışsınlar. Bu bağ, bağlı olanları ezmez. Onlara baskı yapmaz. Aksine, onları özgür olanlardan daha özgür hissettiriyor. Barış ve sevgi bağıyla bağlı olan inananlar, İlahi Litürji aracılığıyla Tanrı'nın sonsuz sevgisine ulaşır.

Sevgili kardeşlerim, lütfen hepimiz, İsa'nın Öğrencileri ve daha sonra vaftiz olacak ve O'nu takip edecek herkes için en büyük son arzusunun ne olduğunu duymak adına zihinsel olarak, O'nun ihanete uğradığı ve tutuklandığı gece Kudüs'e gidelim.

Zihinsel olarak İsa'nın ellerini ve gözlerini gökteki Babasına kaldırdığını ve derinden duygulanarak çok samimi bir dua ettiğini görüyoruz. Şöyle söylüyor; "Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar." (Yuhanna 17:11). "Yalnız

onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduęum gibi, onlar da bizde olsunlar." (Yuhanna 17: 20-21).

Rab'bin Kutsal Çileleri'nden önceki son dileği konusunda dinlediklerimizden sonra, umarım, hepimiz, Mesih, Kilisesi ve birbirimizle birliğimizi korumakla ilgili elimizden gelen her şeyi yapmamızın ne kadar kıymetli olduğu konusunda hemfikirizdir. Amin.

Pisidia Metropoliti Sotirios